

NR. 3 — 2020

64. ÅRGANG

Foto: Wigdis Wollan

I DENNE UTGAVEN

HALLO VENN:

Vellykket samarbeid og spennende kveld for barna.

Side 4

DIAMANTBRUDEPAR:

60 år siden Elisabet og Erling ble viet i Hopen kirke.

Side 10

FROSTAD

BYGDEKVINNELAG:

Strikkedugnad som varmer.

Side 14

Hilsen fra presten

Vi lever i en krevende tid.

Vi har vel egentlig alltid levd i en krevende tid. Alle som har levd har det. Enten er det krig, terror, frykt, cubakrisen, børskrakk, kravstort stor-samfunn, masete foreldre, skolepress, naturkatastrofer, klimaendringer eller veldig mye annet. Alle tider har vært og kommer til å være veldig krevende. De krever noe ekstra av oss. Noe mer enn bare at vi er på autopilot og cruiser gjennom livet. Det er vel egentlig selve livet som er krevende. Og da blir tiden krevende, for vi lever alle i den. Vi lever i en krevende tid.

Så når vi gang på gang får høre og lese om dette så er det sant. Hver gang. Det er ikke bare tiden med pandemien som er krevende. Men det er noe som skiller denne krevende tiden fra de andre tider. Oftest så søker vi sammen i krevende tider. Vi søker trygghet, ei hand å holde i, noen å omfavne og kjærlig nærhet. Denne tiden krever noe så nytt som en omsorg uten nærhet, en kjærlighet uten ømhet, et vennskap uten klemmer og møte med en fremmed uten et godt

håndtrykk. Viruset er ikke det ondes verk. Viruset er det onde. Det vil oss ingenting godt. Det tar livet av oss hvis vi ikke slutter å være nær hverandre. Ren og skjær ondskap.

Siden jeg er i det pessimistiske humøret så kan jeg ta for meg enda et slagord for tiden; «Alt blir bra». Denne har vi hørt en del. Hvor bra var det før koronaens tid? Blir det himmelrike da? Kommer vi ikke til å fortsette å bli syke, fortsette med å baksnakke, stjele, lyve, snakke nedsettende, utslette, krige, forurense mer, forbruke i overflod igjen m.m. (listen er utømmelig), slik vi gjorde før covid-19? Alt blir ikke bra igjen, for bra har det ikke vært siden skapelsens tid. Men det kan bli bedre for mange av oss.

Når jeg tidvis irriterer meg over utsagn, utrop, slagord og uttalelser som sier at «det er en krevende tid», som i at det ikke har vært det før eller at «alt blir bra» og jeg tenker at dette neppe er helt sant, så finner jeg egentlig noen formildende ord i salmen «Deilig er jorden». Den bringer tankene til

ANSVARLIG UTGIVER

Edøy, Brattvær og Hopen menighetsråd

REDAKSJONEN

Dagfrid Boot, Kari Neerland Walseth, Grete Dønheim, Anna Grete Holm, Gunn Fagerlie Johannessen, Jane Baadnes Lie, Kristine Hermstad, Oddrun Johnsen, Leif Ole Torske Husfest, Judy Rangnes.

LEDER I MENIGHETSRÅDENE:

Brattvær: Grete Dønheim, tlf.: 414 15 668

Merete Holm (nestleder), tlf. 48106239

Hopen: Kristine Hermstad, tlf.: 926 59 352

Edøy: Borgny Åstasund Iversen, tlf.: 977 87 268

GUNN FAGERLIE JOHANNESSEN

Leder i Smøla kirkelige fellesråd
Tlf.: 996 98 236

LEIF OLE TORSKE HUSFEST

Prestevikar
Tlf.: 408 60 721

JUDY RANGNES

Kirkeverge
Tlf.: 906 72 144
kirkevergen@smola.kommune.no

Betlehem og en kveld der heller ikke alt var veldig bra. Maria sin fødsel kunne skjedd på et bedre egnet sted enn i en stall. Det kunne helt sikkert luktet mer av blomster enn det gjorde og vært mye varmere. Hun kunne sikkert hatt mer erfarne hjelpere under fødselen enn Josef. Men allikevel i denne kalde natten så kom håpet om tiden der alt blir bra og der de krevende tider er forbi.

«Deilig er jorden» ble også skrevet i en krevende tid. Den danske Ingemann levde i krig, en krig mellom danskene og Preussen i det som kalles treårskrigen. Han hadde sett for mye blod og død. Vi synger «deilig er jorden» fordi den vitner om hvordan jorden var ment å være, fra Skaperens side. Gud så at alt var godt etter skapelsen. Jorden var deilig. Vår jobb i livet er ikke å gjenskepe dette, det får vi ikke til. Det vi derimot kan er å skape de deilige øyeblikk. De gode stundene der vi og andre skinner mot hverandre og for hverandre. Ofte er det vanskelig å vite hva godt vi kan gjøre. Tenk da på at alt du vil at andre skal gjøre mot deg skal du også gjøre mot dem. Dette er den gyldne regel. Og dette er Jesu egne

ord. Det er å trekke det for langt å synges at jorden er deilig men den kan være det. Glimtvis. Derfor synger i hvert fall jeg salmen. For å se de små øyeblikk, der det er en fred over jorden. Menneske fryd deg. Oss er en evig frelser født. Med ønsker om ei deilig jul.

LEIF OLE TORSKE HUSFEST
PRESTEVIKAR

Om adresseendringer

Hvis du fortsatt ønsker å motta kirkebladet etter flytting, husk å melde fra til oss om riktig adresse ved adresseendring.

Kirkebladet vil heretter ikke bli automatisk ettersendt hvis adressen vi har fått ikke lenger er riktig.

Hilsen redaksjonen

GUNNAR BERGET
Kirkegårdsarbeider og trosopplærer
Tlf.: 905 70 521

DAGFRID BOOT
Menighetssekretær og
redaktør i Smøla Kirkeblad
Tlf.: 905 69 247

DAVID WILLIAMSON
Kantor
Tlf.: 909 86 628

NATALIA M. WINNIK
Renholder: Hopen kirke

SMØLA KIRKEKONTOR, ÅPNINGSTIDER
Mandag, onsdag og torsdag, 10.00–14.00.
Vi treffes på mail på kirken@smola.kommune.no og på telefon 905 69 247. Besøk kun etter avtale pga. korona-restriksjoner.

Endringer publiseres på www.smola-kirken.no

HalloVenn

TEKST: KRISTINE HERMSTAD.

I stedet for å avlyse ble alle menighetsrådene på Smøla enige om at de ville stille opp sammen med Søndagsskolen, trosopplærere, prest og konfirmanter for å gjennomføre HalloVenn utendørs på Hopen. Løypa skulle gå fra rådhuset gjennom gangstien og ende opp i kirka.

Hans Orset fortalte bibelhistorier.

Både konfirmanter og frivillige har fått beskjed om å møte opp utenfor rådhuset denne ettermiddagen i god tid før barna kommer. Prest Leif Ole forklarer og fordeler oppgaver så alle involverte forstår hva de skal gjøre på de ulike postene langs løypa. Til sammen er det 11 poster med ulike oppgaver.

Når klokka nærmer seg 17 denne torsdags ettermiddagen på Hopen ser vi både små og litt større barn komme. Noen godt kamuflerte i kostymer og andre i sin vanlige drakt. Terskelen skal være lav, det som er viktig er at både voksne

Påmelding og pølsestasjon ved rådhuset.

Bowling.

Fargerik kunst som forsvinner ved neste regnskyll.

Foto: Kristine Hernstad

Huskelek. Hva var det som lå under duken?

Foto: Kristine Hernstad

Jane viste bilder av ting og steder som barna skulle gjette hva var.

Foto: Dagfrid Boot

Utenfor kirka måtte barna lete etter skjulte ting i terrenget.

Foto: Kristine Hernstad

og barn skal kunne gå hjem med gode opplevelser etter denne kvelden. I løpet av kvelden er det til sammen cirka 100 barn og voksne som møter opp!

Koronarestriksjonene gjør seg selvfølgelig gjeldene på hvor mange som kan være i løypa samtidig så familiene får gå med tre minutters mellomrom. På hver post får hver gruppe tre minutter på seg til å gjennomføre oppgaven. På første stasjon står Nina Rosvoll og serverer pølse og saft til alle som vil ha. Når gruppa får klarsignal fra Gunnar er det bare å begi seg ut på turen. Vindstille og nesten fullmåne må vi kunne si setter en perfekt ramme rundt denne høstkvelen. Barn (og foreldre) får i løpet av kvelden prøve seg på bowling, gatekunst, balanseoppgaver, huskeoppgaver, quiz og detektivarbeid før de til slutt ender opp i kirka. Langs løypa har alle deltagerne fått med seg noen bilder fra personer i Bibelen og når alle utepos-

Foto: Dagfrid Boot

Presten tok imot barna i våpenhuset.

ter er tilbakelagt møter de først Leif Ole i kirka. Sammen med Leif Ole blir deltagerne enige om hvilke figurer de skal ha med seg videre inn til kirkerommet der Hans fra Søndagsskolen venter på dem. Her blir

figurene samlet sammen og brukt til å fortelle bibelhistorier. Noen får høre om Peters fiskefangst, Jesus som stiller stormen, andre om Jesus som den gode hyrde og noen hører om da Jesus ble født.

Etter oppfriskning fra bibelfortellinger for noen og kanskje første gang for andre venter siste og mulig den mest populære posten. I sakristiet sitter konfirmanten John Peder sammen med Peggy og ja, der venter godteri! Søtsaker blir delt ut til alle som vil ha og posten avsluttes med at Peggy leser en kveldsbønn før barn og voksne forlater kirka og rusler ut i det klare flotte høstværet.

«Nå lukker seg mitt øye. Gud Fader i det høye i varetekt meg ta fra synd, fra sorg, fra

fare. Guds engel meg bevare som ledet har min fot i dag».

«Jesu lille lam jeg er, på sin skulder han meg bær. Over fjell og dype daler, hjem til himlens lyse saler. Jesu lille lam jeg er, på sin skulder han meg bær».

Vi som var med på dette vil takke alle som kom for en flott kveld, det frister til gjen-tagelse.

Peder Johan og Peggy Kruse delte ut godteri da barna forlot kirka gjennom sakristiet.

Barna fikk tenne lys i kirka.

Finn stjerneveien!

Finner du veien gjennom stjernelabyrinten?

Fargelegg

Jesus, Guds egen sønn, ble født i en stall i Betlehem.

Tegning:
Claudia Chiaravalotti

Finn 5 feil

Tegning: Claudia Chiaravalotti

Engler fortalte gjeterne at Frelseren var født. Gjeterne løp inn til Betlehem for å se ham. De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet under?

**Gi barnebladet
BARNAS til et barn
du er glad i!**

Disse oppgavene
er hentet
fra bladet.

**Bestill
abonnement**

på sondagsskolen.no
eller **22 08 71 00**

VITSER

Ole var ikke verdens smarteste pilot. Han fløy inn mot Gardermoen og fikk melding fra kontrolltårnet:
– Oppgi høyde og posisjon!
– Jeg er 178 centimeter høy og sitter helt fremst i flyet, svarte piloten.

I Molboland er det veldig strenge trafikklover når det gjelder sikkerhetsbeltet:
Første gang du blir tatt uten å ha på deg beltet, får du 1000 kroner i bot. Andre gang får du 2000 kroner i bot. Tredje gang blir sikkerhetsbeltet inndratt.

Om å være konfirmant

TEKST OG FOTO: LEIF OLE TORSKE HUSFEST

Veldig trivelige og morsomme (dog noen lettere useriøse) konfirmanter som tilhører Brattvær og Hopen menigheter. Konfirmentene i Edøy holdt imens på å øve til gudstjenesten de skulle delta på 1. søndag i advent.

Å være kirkelig konfirmant er ganske så enkle saker. Det mener i hvert fall konfirmantlæreren som i år er prestevikaren. Ikke pugger de salmevers. Ikke pugger de budene med forklaringer. De slipper en avsluttende eksamen eller prøve. De trenger ikke engang å sitte helt stille. De skal bare innimellom følge med og være med på det som skjer. Sann har det blitt. Det å bli konfirmert handler heller ikke om å prestere. Konfirmasjon er ei forbønnshandling der dåpens løfte bekreftes. Gud er med dere.

Så enkelt er det. Men for å vite hva eller hvem Gud er så må vi snakke om Gud og vi må snakke og lære om hvordan Gud har virket opp igjennom historien. Så må vi også lære

om hvem Jesus var og hva han gjorde. For som konfirmant så er de også Jesu disipler og da må de kjenne han både som Gud og menneske.

Så da leser og dramatiserer vi bibelhistorier. Så lærer vi å be slik Jesus ba oss om å gjøre ved å be Fadervår mange gang sammen, hver strofe klippes ut og blandes så det blir en konkurranse i å legge hver strofe på riktig plass. Trosbekjennelsen kan sies uten pugging men ved å taktfast gjenta etter presten hver en linje høyere og høyere så taket nesten løfter seg.

Konfirmasjonstiden handler også om å lære om seg selv og hverandre. Hvem er vi i verden og hvem er jeg og hvem ønsker jeg å være er

sentrale spørsmål vi samtaler om. Innimellom i undervisningen leker vi leker vi kan lære noe av. Ofte leker vi leker som ingen lærer noe som helst av. Vi skal ha det gøy og konfirmantene skal få leve ut livene sine i kirken og kjenne at den er trygg å være i.

Derfor har vi undervisningen i kirkene, hovedsakelig i Hopen kirke. Rett etter skoletid kommer de ruslende, litt slitne og trøtte etter en krevende skoledag. Så da er det lov til å ikke følge med hele tiden. Men noe får de med seg. Av og til de mest underlige ting.

Konfirmantene møter resten av menighetene hovedsakelig på gudstjenesten. De skal delta på åtte av dem gjennom året. Tre selvvalgte og de andre er fastlagt, slik som presentasjon-,

samtale, lucia- og konfirmasjonsgudstjenestene. Så var de også med på HalloVenn som medhjelpere. Til våren skal de forhåpentligvis samle inn penger til Kirkens Nødhjelps fasteaksjon. Da kjøres de rundt til alle Smølas husstander og håper på gjestfrihet og klingende mynt. Om koronaen tillater det skal de også på leir sammen med Aurekonfirmantene. Så kommer fort mai og da har de vært gjennom omtrent 60 timer med undervisning. Slik er det for alle. Og hva kan de da sitte igjen med? Forhåpentligvis en trygghet i at de er elsket og ønsket av Gud og at han er med alle dager inn til verdens ende. Og en ting tilslutt; en visshet om at kirken er deres.

Kjære leser,

Smøla kirkeblad er et gratis tilbud til Smøla kommune sine innbyggere, pluss mange interesserte lesere i inn- og utland. Derfor er vi helt avhengig av gaver og donasjoner fra våre lesere. Vil du være med å sikre at kirkebladet skal være gratis, og at bladet holder sin høye kvalitet og aktualitet, kan du bidra til dette ved å benytte denne giroen. Både store og små beløp mottas med glede og takk. Smøla kirkeblad takker for alle bidragene, og ønsker alle god lesing.

Vennlig hilsen redaksjonen

Kvittering				
Innbetalt til konto	Beløp	Betalerens kontonummer	Blankettnummer	
			6288802641	
Betalingsinformasjon		GIRO		
Mitt bidrag til bladets drift		Underskrift ved girering		
Betalt av	Betalt til	Betallingsfrist		
		SMØLA KIRKEBLAD 6570 SMØLA		
Beløst konto		Kvittering tilbake		
Kundeidentifikasjon (KID)	Kroner	Øre	Til konto	Blankettnummer
H			< > 3936 09 20694	<6288802641>

Diamantbryllup

TEKST: AUD MARY DALHEIM

Hva tenker du på? spør Facebook. Smøla Kirkeblad får svaret på det denne gangen.

Når vinden uler, regnet pisker mot ruta og gradene kryper feil vei, da er det fint å tenke tilbake på gode opplevelser og spinne litt videre på dem. Jo, i kveld tenker jeg tilbake på en fin dag sist sommer, nemlig 9. juli 2020. Da var det 60 år siden dette flotte brudeparet ble viet i Hopen Kirke.

Diamantbrudeparet er Elisabet f.Fagerheim og Erling Roksvaag. Tilfeldigvis var dette en av de dagene det var åpen kirke i sommer, så det var både enkelt og naturlig å starte markeringa av dagen der. Ei trivelig stund der vi rusla rundt i kirkerommet. Vi så blant annet på bilder av prestene som hadde tjenestegjort her og beundret mye fint håndtverk. Det var også tid til en trivelig prat med kirkeverter.

Elisabet ble født 27. februar 1937, mens Erling ble født 12. mars samme år. Elisabet vokste opp på Hopen og Erling i Steinsøysundet. Norge fikk også sin prins i februar dette året, den første norskfødte prinsen på 567 år. Men familien Fagerheim og Roksvaag var nok mer opptatt av sin egen prins og prinsesse vil jeg tro. De ble døpt i samme vann, av sogneprest Knarlag. Senere ble de konfirmert samme dag også, og det beste av alt; de giftet de seg med hverandre noen år senere. Sogneprest Kjelle-vold konfirmerte og viet dem. Alle disse begivenhetene fant sted i Hopen kirke.

Brudeparet Elisabet Fagerheim og Erling Roksvaag.

Bryllupet ble holdt i Elisabet sitt barn-domshjem, Fagerheim. De feiret stort bryllup med mange gjester. Det måtte det bli med så stor slekt på begge sider, i tillegg til naboer og venner. Maten var god og bordsetningene mange, slik det var når det ble feiret bryllup i hjemmene rundt omkring. Bryllupet varte i to dager til ende. Den gangen var det ingen hotell å ta inn på, så det var nok mange tilreisende som overnattet hos slekt og naboer rundt omkring. Det var hver sin gang det var bruk for slike vennetjenester. Markene stod

fulle av hesjer, bryllupet måtte holdes før høyet kom i hus, for låven skulle selvfølgelig brukes til bryllupsdansen. Egentlig skulle de gifte seg 2. juli, men så døde bestefar på Melkneset plutselig 30. juni, og derfor ble bryllupet utsatt ei uke. Mye mat var allerede forberedt, og jeg har mange ganger tenkt på hvordan de fikk oppbevart den, men berginga for noe av den ble visst Bernhard Kruse sitt fryseboksanlegg på Sætran.

Hvor ble det av dem og hva har de bedrevet disse 60 årene?

Erling var nyutdannet lærer da de giftet seg og Elisabet hadde hatt jobb i Trondheim. Nå gikk turen til Rødenes i Østfold, der Erling skulle starte i sin første jobb. Der ble han i 24 år, de fleste årene som rektor. Da var det kanskje på tide å flytte litt på seg. Han dro ikke så langt, Ørje ungdomsskole ble hans neste arbeidsplass, der var han undervisningsinspektør til han gikk av med pensjon 18 år senere. Familien økte fra to til fire. Anne ble født i desember 1961 og Tormod fem år etter. Senere ble det svigerbarn og to barnebarn. Etter at barna vokste til begynte Elisabet å jobbe på telegrafan. Først i nærområdet, men så ble hun en av stemmene på opplysningen 1881 i Askim. Der arbeidet hun i mange, mange år.

De trivdes fra første dag på sitt nye hjemsted. Det var litt vanskelig for oss å forstå. Tenk å være oppvokst på Smøla og så kunne trives i de store skoger i Østfold. Utsikten til vakre Rødenessjøen, som er en del av Haldenvassdraget, var nok en viktig trivselsfaktor. Men når det er sagt, så vil jeg si at de kunne ikke kommet til et bedre sted når de først skulle dra så langt. Mer inkluderende og hjelpsomme mennesker enn dem de møtte der, skal en lete lenge etter. De fikk veldig mange gode venner der, som var der for hverandre. Myten om at innlandsfolk er vanskeligere å komme

i kontakt med enn kystfolk, den har de knust ettertrykkelig.

Det eneste jeg har hørt de var misfornøyd med var fisken de fikk kjøpt. Like stor skuffelse hver gang de lot seg friste av plakaten med «fersk torsk, fersk kveite eller fersk uer». Dette var ikke mat for en smølværing. Så da de ble lykkelige eiere av sin «Boble» ble fisk og fiskemat fraktet med fra Smøla. Bagasje for fire + masse godt pakket fiskemat gjorde at bilen nesten var høyere enn lang når de forlot Smøla. Rødenes var vårt «Syden» da barna var små. Årlig var vi der en del av ferien vår, og vi har så mange gode minner derfra. Barna mener å huske at det bare var finvær der og at de kunne bade alt de orket. «Hotellet» var i hvert fall upåklagelig og vi var til tider mange samlet.

Når det gjelder huslige sysler er Elisabet mester i det meste. Hun er god venn med symaskina og har tryllet frem mye fint med den. Blomster både ute og inne har fått godt stell og på kjøkkenet er hun en kløpper. Hennes ektemake har aldri forstyrret henne på kjøkkenet, annet enn for å spise. Erling sin store hobby er kniver. Han lager de flotteste knivskrift og slirer. De er rene kunstverkene. Bunadskniven jeg fikk av storebroren min

bærer jeg med stolthet. Til og med Elisabet sine julenisser er utstyrt med små kniver i sine belter. Dessuten er han en flink snekker. Stadig er han med på et eller annet oppus-

Diamantbrudeparet tilbake ved døpefonten i Hopen kirke.

singsprosjekt hos sine barn. Nå er huset i Rødenes solgt og de har kjøpt leilighet på Kløfta. Syntes det er kjekt å bo nærmere barn og barnebarn.

Så var de tilbake da, 60 år senere, for å feire diamantbryllup. Da besøkte de kirka som har vært en viktig del i mange av deres store begivenheter i livet. Denne gang spiste vi middag på Hopen Brygge, men resten av feiringa foregikk på Fagerheim, slik som i 1960. Det ble kaffe, gode kaker, taler og mimring. Anne sa blant annet i sin tale til foreldrene: «Vi har hatt en god og trygg oppvekst i et harmonisk hjem. Jeg kan aldri huske at det har vært krangel hjemme hos oss». Det var en god attest å få. Heldige er vi som fikk være med på denne dagen.

Både Elisabet og Erling har holdt kontakten med sin barndoms øy godt ved like. Flere ganger hvert år har de tatt turen hit. Og fortsatt er klippfisk og hvalkjøtt et «must» i bagasjen når de drar herfra. Ønsket for dere og oss alle er at dagene fortsatt blir gode og at helsa holder, slik at vi kan fortsette å møtes her på øya vår.

Det var lillesøster Aud Marys tanker denne kvelden.

Digital påmelding til dåp

Du kan melde deg på dåp digitalt:

www.smola-kirken.no/dåp eller velg fanen «Livets gang» fra forsiden.

For så høyt har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv.

Johannesevangeliet, kapittel 3, vers 1

Julehilsen fra Kirkevergen

Det lir mot jul. Vi gleder oss selv om det helt sikkert blir annerledes enn det pleier å være. Jeg skriver både om høstens arbeid og framtidig arbeid med både økonomi og kirkebygg.

Prost, leder for fellesråd og kirkevergen presenterte kirkens økonomiske situasjon for formannskapet i september. Vi takker for denne anledningen!

Videre har kirken deltatt i kommunens budsjettverksted. Jeg fikk en nyansert forståelse for kommunens stramme rammer, og kirkens situasjon kom også fram på dette møtet. Kirken jobber under svært trange økonomiske kår for tiden. Kirken har hatt vakante stillinger uten økonomisk anledning til å ansette. Og kirken har fortsatt tidligere års udekket underskudd å håndtere. Nå er det kun 2 år, før var det 8. Jeg setter stor pris på samarbeid med kommunen på økonomi.

Jeg opplever økt fokus på gravforvaltning fra kommunens side. For de som lurte på hvorfor kirken nasjonalt har fått delegert dette felles ansvar, ligger svaret i en lang tradisjon hvor kirken har tatt godt vare på sørgende. Ordningen kan være moden for endring, også i Smøla kommune. Forslag fra rådmann for 2021 øker øremerkede midler til gravforvaltning fra 579 000 til 679 000 i 2021. Det er klart at hvis kommunen overtar gravforvaltning, er det en fordel om gravarkivet og gravplassene er mest mulig i orden. Det er for eksempel fortsatt 4 av 12 gravplasser som ennå ikke er digitalisert. Kirken ber om midler til å få disse på plass, ca. en halv million kr i lønnsmidler til prosjektet, over to år.

På vegne av kirken takker jeg politikerne og Smøla kommune for økt bevilgning i 2020, + kr 150 000, i tillegg til kr 40 000 for koronakostnader. Blant koronakonse-

kvensene ble det fem ekstra konfirmasjons-gudstjenester enn vanlig, for eksempel.

Når det gjelder kirkene er tiltak i gang i alle tre menigheter. Edøy gamle kirke, kommunens stolthet, samarbeider bra med Regionalt kystpilegrimssenter. Mange aktiviteter planlegges i og rundt Edøy gamle kirke. En ny bauta er på vei opp «til minne om Edøen Len». Og det jobbes for arbeid med kirkens klimaskall og murverk. Her er det et godt samarbeid med KA (Kirkelige Arbeidsgiverorganisasjon) fra i år og med Riksantikvaren fra 2018. Hopen menighet planlegger en ny universell WC og Brattvær kirke, kommunens største kirke med 420 sitteplasser, har planlagt fjernstyrt varme, også med samarbeid og bistand fra KA.

Kirken er i endring. Et nytt lovverk trer i kraft fra januar. Det er mange relevante høringer. Du må gjerne finn ut mer. Gå til kirken.no og søk på «aktuelle høringer».

Riktig god jul til alle våre lesere!

JUDY RANGNES
KIRKEVERGE

Strikkedugnad

TEKST: MARIT WIGUM KVAMMEN, LEDER I FROSTADHEIA BYGDEKVINNELAG

Foto: Aud Jorunn Holmen

Sittende fra venstre: Marit Janne Holmen, Magny Jorunn Eilertsen og Marit Wigum Kvammen. Bakerst fra venstre: Karianne Nielsen og Kari Dalen Nordseth.

Frostad bygdekvinneklubb er som navnet tilsier et lag på Frostadheia her på Smøla. Laget ble stiftet i desember -73.

Vi har nå 15 medlemmer. Vi arbeider med å lage til forskjellige arrangementer i bygda som St.Hansfeiring og basar med middagssalg av saltfiskball med tilbehør. Vi støtter opp om ting i nærmiljøet vårt og ellers på øya. Vi gir og støtte til formål som er nyttige og som det er behov for utenom øya. Gatelysa i Romkrysset er det Bygdekvinneklaget som satte opp og vedlikeholder. Vi har og et fadderbarn

gjennom Misjonsalliansen. Det har vi hatt i mange år. I 2016 kom et av medlemmene med et forslag om at vi i laget skulle bidra på Kirkens bymisjons strikkedugnad. Det ville vi være med på og medlemmene strikka oransjeskerf som ble levert til Bymisjonen i Trondheim. Dette har vi fortsatt med siden. I år ble det foruten 15 skjerf strikka 4 luer, 2 par votter og 3 par sokker. Må og nevne at beboerne på Hopen aktivitetssenter bidrog med strikkinga i år. Dette ble levert til Bymisjonen i Trondheim.

Kirkens bymisjon skriver om dugnaden på sine nettsider: De oransje plaggene skal minne

oss om at det lever mange mennesker i byen som trenger å kjenne varme og inkluderende fellesskap. Går en med oransje skjerf, lue eller votter blir man ikke bare fysisk varm, men du signaliserer også at du er for et varmere samfunn. Årets varmeste dag er i begynnelsen av november. Det oransje skjerfet er et sterkt symbol, drevet frem av en folkebevegelse siden oppstart i 2011. Garn kjøpt til oransje strikk støtter Kirkens bymisjons arbeide med 5,- pr nøste. Tidligere har vi markert årets varmeste dag med å henge opp oransje skjerf rundt omkring i byens gater. Det blir ikke mulig i år, pga. smittevern hensyn. Kirkens bymisjon vil likevel sørge for at de oransje hjemmestrikede plaggene når frem til de som trenger eller ønsker å bruke de.

Siden sist

Foto: Gunn Egerlie Johannessen.

Det var forventning og god stemning i kirka da kulturskolens barnekor sang i Edøy kirke 1. søndag i advent. Konfirmanter leste tekster og tente det første lyset.

Siden sist

Gammel og ny driver på Edøy-gården

Søndag 15. oktober var det duket for et intervju i Edøy gamle kirke med gammel

og ny driver av Edøy-gården, Per Halse og Bjørnar Iversen. Inger og Per Halse overtok gården formelt i 1978, og har drevet den fram til nå, og Hanne og Bjørnar Iversen overtar.

Intervjuer Kurt Sivertsen tok oss med på et historisk tilbakeblikk, og Per er som en historiebok når han får anledning til å snakke om Edøyas betydning fra før Kristi fødsel og fram til nå. Men mye har skjedd også fra 1978 og fram til i dag. Jeg kan nevne Fru Guri av Edøy, Edøystjerna, og funn av langskip.

Og midt i alt dette troner Edøy gamle kirke, som både Inger og Per har lagt ned en stor innsats for. De har bl.a. vært med i menighetsrådet, Smøla kirkelige fellesråd, jobbet for å renovere orgelet i Edøy gamle kirke, venneforening og ny, flott innkjørsel til Edøy kirke. Og som naboer til Edøy gamle kirke er det ikke få ganger det har vært folk på døren og spurt om å låne nøkkel.

Edøy menighetsråd vil takke Inger og Per for innsatsen gjennom mange år, og håper dere nå får tid til å nyte pensjonisttilværelsen.

– Borgny Åstasund Iversen

Gunn F. Johannessen takker og overrekker gave til Per Halse på vegne av Edøy menighetsråd.

Kurt Sivertsen intervjuer Per Halse og Bjørnar Iversen.

Siden sist

Kulturkveld i Edøy kirke

Det ble en veldig fin og hyggelig kveld i Edøy kirke onsdag 21. oktober. Gunn Fagerlie Johannessen fortalte om sine opplevelser fra pilegrimsturen hun hadde til Lindisfarne og Skottland, og det var tydelig hun hadde hatt en fantastisk tur. Ann Helen Stamsve, Asbjørn Ole Karstensen og Lilly Kjønhauk framførte nydelig sang og musikk. Det slår aldri feil når disse opptrer, og det var flott å høre på dem denne gangen også. Spesielt siste sangen, Brevet, skrevet av Ann Helens mor, ville nok gjort Eva Peggy stolt over framførelsen som datteren gjorde.

Marit Janne Hatlelid deklamerte to fine dikt, og endelig fikk vi høre Koret vårt synge. Koret får flere og flere medlemmer, og blir derfor bedre og fyldigere etter som tiden går.

Kaffe og kaker hører med til en slik kveld, og jeg tror alle satte pris på en trivelig prat, selv om vi måtte passe enmetersregelen.

Tusen takk til alle som møtte opp og gjorde kvelden så vellykket.

– Borgny Åstasund Iversen

«Koret vårt»

Gunn F. Johannessen forteller fra pilgrimsturen.

Ann Helen Stamsve, Lilly Kjønhauk og Asbjørn Ole Karstensen.

Å leva, det er som havet å spegla guds himmel av

Om kjærlighet, vennskap og havet.

Fire gode venner med en felles kjærlighet til havet reiste sammen til Smøla. To kom for å gifte seg, og to kom for å gjenta løftene som

de ga hverandre tjuefem år tidligere i Trysil kirke. På selveste Olsokdagen, 29. juli, ble brudepar, sølvbrudepar, fotografen, presten og prestekonegitaristen frakta ut til Fuggeløya i strålende sol. Der gikk vi opp til den fine gapahuken. Bordet fra båten gjorde nytte som alterbord. Når kompassrosa som pryda bordplata var stilt riktig, kunne vi begynne. Alterduk var uaktuelt. Med den vinden vi hadde, gjaldt det å ikke ha for stor seilføring.

Brudemarsj fra Lødingen, Gabriellas song og You raise me up tonte fra medbrakt musikkanlegg, men salmene ble akkompagnert på gitar av Elin Blomstrøm. Hun satt med vinden i ryggen så vi andre skulle ha mulighet for å høre tonene før de forsvant utover havet. Så ble Elin Irene Steinsrud og Jan Ove Gjersvold viet og forloverne Monika Berget og John Tore Berget fornyet ekteskapsløftet sitt.

Erik Blomstrøm, pensjonert prest som var så heldig å få en slik oppgave

Brudeparet Elin Irene Steinsrud og Jan Ove Gjersvold.

Salmesang i sidevind.

Julehilsen fra menighetsrådene

Hopen menighetsråd

Dette året som ligger bak oss har vært et år utenom det vanlige. Smittevern og restriksjoner har sørget for endringer i mange planlagte aktiviteter, fantasi og løsningsorientering har de fleste ganger blitt brukt med stort hell, men noen arrangement har vi dog måtte avlyse.

Vi i Hopen menighetsråd vil med diktet/julesalmen skrevet av Jakob Sande «Det lyser i stille grender» ønske alle en god julehøytid.

*Det lyser i stille grender
Av tindrande ljøs i kveld
Og tusende barnehender
Mot himmelen ljosa held*

*Og glade med song dei helsar
Sin broder i himmelhall
Som kom og vart heimsens frelsar
Som barn i ein vesal stall*

*Der låg han med høy til pute
Og gret på si ringe seng
Men englane song der ute
På Betlehems aude eng*

*Der song dei for fyrste gongen
ved natt over Davids by,
den evige himmelsongen
som alltid er ung og ny.*

Brattvær menighetsråd

*Nå tennes tusen julelys,
det stråler rundt vår jord.
Og himlens stjerner blinker ned
til liten og til stor.*

I år har vi hatt ei spesiell tid med covid 19 i hele verden. Dette følger også med oss inn i juletida. Derfor er det minst like betydningsfullt for oss nettopp i år å tenne lys nå i mørketida før jul – tenne lys om håp for framtida. La lysene skinne i alle grender! Vi her på Smøla har vært heldige da vi har unngått smitte, men vi kjenner kanskje noen som er rammet, og vi får kanskje ikke julebesøk eller kan reise bort slik vi bruker. Da er det noen som blir ensomme i jula – ta godt vare på hverandre og de som du kjenner som er ensomme nettopp i år. Juleaften er det planlagt høytidsgudstjeneste i Brattvær kirke. Vi håper at vi er i stand til å få til dette, og ønsker alle velkommen til å ringe jula inn sammen med oss – dette er ei høytidelig og fin stund.

Vi i Brattvær menighetsråd vil med dette ønske alle ei Riktig God Jul og et Godt Nytt År med håp for 2021!

Edøy menighetsråd

De kimer nå til julefest...

Et år går så fort, og det nærmer seg jul igjen.

2020 blir stående i minnet som et annerledes år. Da covid 19 slo til i mars, ble hverdagen vår forandret. Besøk, kulturbegivenheter, reise, hjemmekontor og hjemmeskole, selv det å handle nødvendig mat ble en utfordring. Kunne vi bli smittet?

Vi merket pandemien også i kirken. Den var helt stengt en periode på våren, og da vi kunne åpne igjen, ble det mange begrensninger. Spesielt gikk det ut over bryllup og begravelser som ikke kunne invitere så mange de ønsket. Og når vi nå skriver november, er vi fortsatt i samme situasjon.

Men jul skal det bli. Og vi gleder oss! Få besøk av familie som vi kanskje ikke har sett på lang tid, tenne masse lys, gå turer i Smølanaturen, besøke venner. Det skal bli ei fin jul!

Edøy menighetsråd takker alle dere som har stilt opp på dugnader både på gravstedene og i kirken gjennom året, og vi ønsker alle og enhver i menigheten en fin og fredfull jul.

Konfirmanter 2020

Årets Smøla-konfirmanter fotografert sammen med prestevikar Leif Ole Torske Husfest.

Bak fra venstre: David Restad-Aspelund, Kevin Kristoff Johansen, Júlíus Jóhannsson, Jarlaug Kristine Kruse, Daniel Lie Næss, William Nuncic, Mina Mari Iversen, Stian Marcell Montecillo Holmen, Marcus Willander Knoph Sørstrand, Malin Solberg Kjønnø, Ole Meinert Bjerknes Skram.

I midten: Petter Spersøy Nielsen, Anneline Bjørneraas Hopen, Marcus Berge-Wullum, Astrid Skomsøy Aspaas.

Foran: Martin Kjønnø Soleim, Jamie Sophie Lüdtke, Kristina Stenberg Hannasvik, Mari Skjølborg, Thea Ness Skaget.

Ikke på bildet: Emilie Rangnes Toven.

5 om advent

Smøla kirkeblad har snakket med fem personer om hvilke tanker de har rundt advent og om de har eller har hatt noen tradisjoner i denne tida.

Gunni Knoph

Advent er forventningstid mot jul. På grunn av mørketida er lyset viktig. Jeg personlig er opptatt av å ha mye lys rundt meg. Jeg synes advent er ei gledelig tid,

spesielt med barnebarna. Barnebarna gleder seg mye og det gjør oss også glade. Vi har ingen spesielle tradisjoner i adventstida lengre. Bruker mye tid med barnebarna, kjøper adventskalender til de og lager pepperkakehus sammen. Jeg vokste opp i Nord-Norge og lyset var veldig viktig på denne tida for da var det så mørkt ellers. Det gleder meg å se barnebarnas forventninger til jula. Jeg liker den barnslige gleden.

Arild Holm

Jeg har ingen spesielle tanker om advent. Hadde vel mer tradisjoner før, da jeg var familisert. Nå har jeg ingen spesielle tradisjoner hverken til jul eller advent.

Øistein Rokstad

I adventstida pynter vi til jul. Viktig for barna å ha det kjekt. Vi har to barn og vi har tradisjoner for barnas skyld. Vi ordner med adventskalender til barna, det er stor stas.

Vi tenner også lys. Tenner blant annet fire lys på søndagene fram mot jul.

Priska Ranheim

Advent er førjulstid. Jeg prøver å få mer ro i livet i adventstida og er mer bevisst på hva jeg bruker tida på. Prøver å kutte ut litt søtsaker, nesten som ei fastetid fram mot jula

og all feiringa som følger med. Advent for meg er mye lys og varme. Jeg tenker på folk jeg er glad i. En av tradisjonene er å tenne et lys hver søndag i adventstida. Jeg tenker på julevask og julegardiner som typisk norske tradisjoner. I Sveits, der jeg kommer fra, har vi ikke disse tradisjonene. Jeg synes det er fint å bygge litt opp mot jul ellers blir juletida så kort.

Steinar Bakk

Kona pynter til jul i adventstida. Jeg tenker på adventstida som ei ventetid mot jul. Kalender er viktig for barn og barnebarn. Det er vel kanskje viktigere med disse tradisjonene når man har barn. Vi tenner fire lys fram mot jul når vi har søndagsfrokost. Jeg husker fra barndommen at vi tente lys hver søndag i adventstida da vi gikk på søndagsskolen. Det var Elsa Torske som var søndagsskolelærer.

Nytt fra Fellesrådet

Navnet minnelund

Det har lenge vært ønsket at Smøla, i likhet med en rekke andre kommuner, skulle kunne tilby gravplasser for urner i en navnet minnelund. Slike minnelunder har et felt med urnegraver. Skilt med navn og data samles på ett felles gravmonument. Ved monumentet bør det være en fast plass for blomster og gravlys, og det bør være en benk i nærheten. Området rundt minnesmerket bør ha en enkel, parkmessig utforming. Gravstedforvaltningen, ved Kirkelig Fellesråd, sørger for stell og vedlikehold.

Rokstad gravsted.

Her planlegges minnelunden.

Hvorfor skal vi ha en slik plass å tilby når noen dør?

De fleste på Smøla kjenner på ansvar for å stille gravminnene etter sine kjære. Det plan-tes og vannes, lukes og ryddes flere ganger for året. Menighetsrådene arrangerer dugnader og mange legger ned godt arbeid. Men det er en kjensgjerning at et stort antall har pårørende som er bosatt utenfor hjemkommunen, og derfor ikke greier å følge opp slik en gjerne ønsker. Andre vil ikke «pålegge» sine etterkommere en slik bekymring.

Hvor tenker fellesrådet at slike minnelunder skal plasseres?

I første omgang arbeider vi for å etablere navnet minnelund på Rokstad og Vollan. Vi starter med konkret forslag for Rokstad, men vil søke om godkjenning for begge gravplassene samtidig. Bispedømmerådet skal gi tillatelse til endringer på gravstedene, og det er opp til fellesrådet å søke om kommunens tilslutning og om midler til prosjektet. Kommunestyret er gjort oppmerksom på at et slikt prosjekt er under utredning, men i første omgang er det en komité som på frivillig basis arbeider fram forslag og kostnadsoverslag. Komiteen håper å presentere forslag til fellesrådet, også inkludert forslag til lokale vedtekter, i løpet av våren. Da kan saken sendes videre.

Komiteen består av Sigrunn Flataukan Petch fra Brattvær, Jarl Rangnes fra Edøy, Magne Bastian Lervik fra Hopen, Gunnar Berget fra gravstedforvaltningen, Gunn Fagerlie Johannessen fra Fellesrådet. Ordfører holdes løpende orientert om arbeidet.

Aktuelle paragrafer i Gravferdsloven:
Utdrag fra §3. Kirkelig fellesråds og kommunens ansvar:

- Kirkelig fellestråd har ansvar for at gravplasser og bygninger på gravplasser forvaltes med orden og verdighet og i samsvar med gjeldende bestemmelser.
- Utgifter til anlegg, drift og forvaltning av gravplasser utredes av kommunen etter forslag fra fellestrådet.

Utdrag fra §4. Anlegg m.v. av gravplass og krematorium:

- Anlegg, utvidelse, nedlegging eller annen vesentlig endring av gravplass eller bygninger på gravplass kan ikke skje uten etter tilslutning fra kommunen og med tillatelse fra bispedømmerådet.

GUNN FAGERLIE JOHANNESSEN
LEDER KIRKELIG FELLESTRÅD

Min salme

Navn
Mona Hegg Lund
Bosted
Innsmøla
Salme
**«Kjære Gud,
når eg bed»**

Min favoritt salme er uten tvil `Kjære Gud, når eg bed`. Den salmen traff hjertet mitt når jeg var rundt 8 år. Min mor jobbet som kirketjener i Vår Frelses Kirke i Haugesund og jeg var mye i kirken sammen med henne. Selv om jeg bare var en liten jente, forsto jeg alvoret og meningen med denne korte å presise salmen.

Være der for andre og gi tilbake, er noe som har fulgt meg helt siden jeg var liten. Jeg har alltid visst at jeg er heldig som ble født i trygghet og har hatt mulighetene foran meg. Jeg har også alltid visst at det ikke er alle som er så heldig. Når vi tok inn i kirken mange av dem narkomane, kalde og våte, men så utrolig flotte mennesker. Når vi hjalp dem som satt i kirkeasyl fra Bosnia og ikke visste hva fremtiden ville bringe for dem. Når vi hjalp gamle damer som kom i kirken, som besvimte av den ene eller andre grunnen.

Som den 8 år gamle jenten som da fikk høre `Kjære Gud, når eg bed` gav ting mening.

Kjære Gud, når eg bed

(T og M: Ralph Carmichael O: Arne Myskja)

*Kjære Gud, når eg bed,
lat min tanke kvile i fred
frå alt stress i verda omkring
og all uro for daglege ting.
Lat din kjærleik få trengje seg inn
slik at han kan forandre mitt sinn.
Lat oss alle som trur på ditt ord
vera saman i bøn for vår jord.*

*Hjelp meg, Gud, til å gi
både pengar, arbeid og tid
i den tenesta der eg er sett,
slik at eg kan forvalte den rett.
Gi meg kraft til å dele mitt brød
med dei menneska som er i nød.
Hjelp meg søkje fornying og fred.
Høyr meg, kjære Gud, når eg bed.*

Barnedåp

Liam Aspaas Dalheim ble døpt i Hopen kirke 11. oktober.

Fra venstre: Fadder Henrik Dalheim Hagen, pappa Håvard Dalheim med døpsbarnet Liam, mamma Ragnhild Soleim Aspaas med storesøster Olivia, fadder og onkel Dag Rune Soleim Aspaas og fadder Cathrine Hansen Æsøy.

Noah Esaiah ble døpt i Hopen kirke 15. november. Fra venstre: Cecilie og Håvard Edinsen, Noah Esaiah og Aron Eliah.

Signe Adele Gjæstøl ble døpt i Edøy gamle kirke 1. november.

Her er Signe Adele sammen med foreldrene Njål Botten Gjæstøl og Ingrid Helene Bergem.

Ulrik ble døpt i Hopen kirke 11. november. Foreldre: Steffen Gjøstøl Iversen og Borghild Edvardsen, storesøster Eline Sofie Edvardsen. Faddere: Torkil Råket Moholt, Alisa Kovera, Magnus Lillehaug og Marte Smaavik Kleppe med Iben Kleppe Lillehaug på armen.

Vielse

Foto: Martine Sorthe.

Sindre Holberg og Susanne Veronika Nyaas Grue giftet seg i Brattvær kirke 15. august 2020.

Slekters gang

Døpte

Liam Aspaas Dalheim

11.10.2020 i Hopen kirke

Ulrik Edvardsen Iversen

11.10.2020 i Hopen kirke

Signe Adele Gjølset

01.11.2020 i Edøy gamle kirke

Noah Eisaiah Edinsen

15.11.2020 i Hopen kirke

Døde

Halvor Inge Skomsøy

d. 03.11.2020 – Edøy

Åse Grete Neerland Andersen

d. 03.11.2020 – Brattvær menighet

Johan Oddvar Johansen

d. 05.11.2020 – Brattvær menighet

Ingvald Kristian Aaheim

d. 08.11.2020 – Edøy menighet

Gunnar Nelvik

d. 16.11.2020 – Edøy menighet

Eva Dagrunn Hoem Thomassen

d. 20.11.2020 – Edøy menighet

Solveig Otelie Vean Hansen-Zahl

d. 24.11.2020 – Kristiansund (tidligere Edøy)

Viet

29.07.2020, Fuglhaugen (Brattvær sogn)

Jan Ove Gjersvold og Elin Irene Steinsrud

15.08.2020 i Brattvær kirke

Sindre Holberg og Susanne Veronika Nyaas Grue

Nye panelovner i Hopen kirke

I høst bestemte menighetsrådet i Hopen at vi måtte skifte ut panelovnene i kirka. For å få dette til måtte vi ha penger, vi måtte ha kr. 19 133,00. Vi kontaktet lag/foreninger i kretsen. Alle vi kontaktet sa ja.

Tusen takk til Sætran veilyslag, Frostad-heia bygdekvinne lag, Steinsøysund Vel, Veiholmen sanitesforening og Hopen sanitetsforening.

Tips til kirkebladet

Smøla kirkeblad tar gjerne imot bilder og artikler til bladet. Det kan være alt fra møter, arrangement, samlinger, osv, eller kanskje du har et fint bilde du mener bør deles med oss.

Send til oss på
kirken@smola.kommune.no

Frist for stoff til neste blad: 31.01.2021

Hilsen redaksjonen

Juleevangeliet

Det skjedde i de dager at det gikk ut befaling fra keiser Augustus om at hele verden skulle innskrives i manntall. Denne første innskrivningen ble holdt mens Kvirinius var landshøvding i Syria. Og alle dro av sted for å la seg innskrive, hver til sin by.

Josef dro da fra byen Nasaret i Galilea opp til Judea, til Davids by Betlehem, siden han var av Davids hus og ætt for å la seg innskrive sammen med Maria, som var lovet bort til ham, og som ventet barn. Og mens de var der, kom tiden da hun skulle føde og hun fødte sin sønn, den førstefødte. Hun svøpte ham og la ham i en krybbe, for det var ikke husrom for dem.

Det var noen gjeterne der i nærheten som var ute på marken og holdt nattevakt over flokken sin. Med ett sto en Herrens engel foran dem, og Herrens herlighet lyste om dem. De ble overveldet av redsel. Men engelen sa til dem:

«Frykt ikke! Se, jeg forkynner dere en stor glede, en glede for hele folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Messias, Herren. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.» Med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sang:

«Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden blant mennesker Gud har glede i!»

Da englene hadde forlatt dem og vendt tilbake til himmelen, sa gjeterne til hverandre: «La oss gå inn til Betlehem for å se dette som har hendt, og som Herren har kunngjort for oss.» Og de skyndte seg av sted og fant Maria og Josef og det lille barnet som lå i krybben. Da de fikk se ham, fortalte de alt som var blitt sagt dem om dette barnet. Alle som hørte på, undret seg over det gjeterne fortalte. Men Maria tok vare på alt som ble sagt, og grunnet på det i sitt hjerte.

Gjeterne dro tilbake. De lovet og priste Gud for alt de hadde hørt og sett; alt var slik som det var sagt dem.

Avsender:
**Edøy, Brattvær
og Hopen menighet**

Returadresse:
**Smøla kirkekontor
Rådhusveien 14
6570 Smøla**

Gudstjenester

13.12.2020 3. søndag i advent
BRATTVÆR KIRKE KL. 16.00
Luciagudstjeneste

20.12.2020 4. søndag i advent
EDØY GAMLE KIRKE KL. 17.00
«Vi synger julen inn»

24.12.2020 Julaften
SMØLA SYKEHJEM KL. 11.00
Julegudstjeneste
BRATTVÆR KIRKE KL. 16.00
Julaftensgudstjeneste
(med forbehold) og digital
julaftensgudstjeneste

25.12.2020 1. juledag
EDØY KIRKE KL. 13.00
Høytidsgudstjeneste

31.12.2020 Nyttårsaften
EDØY GAMLE KIRKE KL. 23.00
Midnattsmesse

10.01.2021
HOPEN KIRKE KL. 11.00
Gudstjeneste

17.01.2021
EDØY KIRKE KL. 11.00
Gudstjeneste

24.01.2021
BRATTVÆR KIRKE KL. 11.00
Gudstjeneste

07.02.2021
HOPEN KIRKE KL. 11.00
Gudstjeneste

14.02.2021
EDØY KIRKE KL. 11.00
Gudstjeneste

21.02.2021
DYRNESVATNET KL. 13.00
Friluftsgudstjeneste

07.03.2021
HOPEN KIRKE KL. 11.00
Gudstjeneste

14.03.2021
BRATTVÆR KIRKE KL. 11.00
Gudstjeneste, menighetens
årsmøte

21.03.2021
EDØY KIRKE KL. 11.00
Gudstjeneste, menighetens
årsmøte

01.04.2021 Skjærtorsdag
HOPEN KIRKE KL. 16.00
Gudstjeneste

02.04.2021 Langfredag
EDØY GAMLE KIRKE KL. 21.00
Gudstjeneste

04.04.2021 1. påskedag
BRATTVÆR KIRKE KL. 13.00
Høytidsgudstjeneste

11.04.2021
HOPEN KIRKE KL. 11.00
Gudstjeneste, menighetens
årsmøte

**Med forbehold om endringer.
Noen arrangementer kan
bli avlyst eller endret pga.
korona-restriksjoner.**

